

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1581 usque ad annum 1589

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118650

§. 76. Guilielmi Lindani obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67246)

§. LXXV.

*Cardinales a Sixto V. Papa creati.*Sæcul. XVI.
A.C. 1588.

Feria sexta die septima Julii Sixtus V. Franciscum Morosinum patria Venetum, & Bresciensem Episcopum, Cardinalem tit. sanctorum Nerei, & Achillei nominabat, moxque hac dignitate insignitum suum in Galliis Legatum decernebat, ubi jam antea Sedis Apostolicæ Nuntius erat: porro die decima tertia Novembris ejusdem anni duos alios Præsules Romana purpura decorabat, quos inter primus erat Augustinus Cusanus Mediolanensis, Cardinalis Diaconus tit. sancti Adriani, & postea Presbyter tit. sancti Laurentii in Panisperna, qui plures vitæ suæ annos in Congregatione Patrum Oratorii sancti Philippi Nerii transegerat. Alter erat Franciscus Maria ex Marchionibus Montis sanctæ Mariæ, Venetus, qui primo Presbyter Cardinalis tit. sanctæ Mariæ in Ara Cæli, & postea sanctæ Mariæ trans Tyberim, & demum Prænestinus, Portuensis, & Ostiensis Episcopus, sacrique Collegii Decanus evasit.

Ciac. vit.
Pontif. t. 4.
pag. 190.

§. LXXVI.

Guilielmi Lindani obitus.

Inter Scriptores Ecclesiasticos hoc anno supra millesimum quingentesimo

Dupin Bibl.
Aut. Eccl.
Sæcul XVI.

Ss 3

octo-

Sæcul. XVI

A.C. 1588.

*part. 4.**pag. 475.**Mir. elog.**Belg. p. II.**Valer. Bibl.*

octogesimo octavo vita functos rece-
 fetur Guilielmus Lindanus, anno Chri-
 sti millesimo quingentesimo vigesimo
 quinto Dordraci natus ex nobilissima
 hujus Urbis familia, quæ olim posside-
 bat Lindariam Toparchiam, quæ in
 men anno Domini millesimo quadria-
 gesimo vigesimo secundo unacum
 septuaginta, & uno aliis oppidis sub-
 versa periit. Ceterum Guilielmus Lo-
 vanii evoluta studiorum curriculo, heb-
 raici, & græci idiomatis probe gnarus
 in Franciam venit, ubi Mercerii & Tur-
 nebii magisterio usus demum Lovanium
 reversus est, ibidemque sacro Presbyte-
 ratus ordine insignitus anno Salutis
 nostræ millesimo quingentesimo quin-
 quagesimo secundo primam Doctoratus
 Lauream in Theologica Facultate ad-
 eptus est, inde autem Dillingam acce-
 situs sacras Paginas per tres annos pub-
 lica interpretabatur, verum postea rursus
 Lovanium redux Doctoratus hono-
 res emeruerat, qua dignitate insigni-
 varia obibat munia, ac præprimis Haya
 Decanus, Regis Consiliarius, genera-
 lis Vicarius Trajectensis Episcopi pro-
 Hollandiæ, & Frisiæ Diæcesibus, ac
 denique hæreticæ pravitatis Inquisitor
 nominabatur, atque Anno Incarnatio-
 nis Dominicæ millesimo quingentesimo
 sexagesimo secundo, dum Philippus II.

Sæcul. XVI.
A. C. 1588.

pus II. plures in Belgio Episcopatus erigendi facultatem a sacra Sede impetraverat, ad ejusdem Regis Hispani nominationem Ruremundanus eligebatur Episcopus: ast eruditus hic Vir hujus Ecclesiæ possessionem nonnisi septimo post anno adire poterat, ac tum etiam gravibus exponebatur vexationibus. Porro cum ob graviora negotia anno redemptionis nostræ millesimo quingentesimo sexagesimo octavo Romam pergere cogeretur, ibidem a Gregorio XIII. eximiis benevolentiae testificationibus excipiebatur, atque in pleno Purpuratorum confessu ab eodem Pontifice commendabatur, arctæ amicitiae necessitudine ipsi etiam Baronio Cardinali junctus: attamen Roma reversus suam Diæcesin pestis, famisque violentia, ac bellorum ibidem grassantium crudelitate penitus desolatam reperiēbat, atque exinde suum Zelum, charitatemque novo fervore exerendi occasionem arripiebat, postea vero unacum Sedis Apostolicæ Nuntio in Hispaniam secedens a Philippo II. perbenigne exceptus est: nec multo post altera vice Romam Anno restauratæ Salutis millesimo quingentesimo octogesimo quarto contendit, dein autem Gandensem Ecclesiam, quæ mortuo Cornelio Jansenio vacabat, regendam suscepit, & tandem tertio

Ss 4

Mense,

Sæcul. XVI. Mense, postquam hujus Episcopatus
A.C. 1588. possessionem acceperat, die quarta No-
 vembris hoc anno, ætatis suæ sexage-
 simo tertio obiit, in sua Cathedrali Ec-
 clesia sepultus.

Hic non modo gregis sui pascendi studio, ac vexationibus sibi per hæreticos illatis oppido insignis erat, sed etiam ob varia tam dogmatica, quam moralia, & sacra opuscula sese valde commendatum reddebat; ex illis enim uberrima mentis elevatio, ac solida rationum vis ubique elucet: ceteris vero palmam præripit ejus Panoplia Evangelica quinque libris divisa, & Coloniae anno millesimo quingentesimo sexagesimo tertio, sequenti autem anno Parisiis edita, in qua traditiones contra hæreticos stabilit, & de omnibus quæstionibus controversis circa Sacramenta agit, necnon Calvinii, & Brenzii argumenta adversus traditionum auctoritatem refellit. Præter hoc opus adhuc edidit tres libros de optimo sacrarum literarum interpretandi genere, necnon totidem libros Stromatum pro defensione Concilii Tridentini: insuper inter opuscula, quæ scripsit, sunt sequentia. I. Apologeticum in tres libros divisum pro concordia Ecclesiæ Catholicæ contra Confessionem Augustanam. II. Concordia discors, seu fælis inter

Sæcul. XVI.
A.C. 1588.

inter Lutheranos, & Sacramentarios
 concordiae confutatio. III. Quinque
 libri de voto continentiae, & cælibatu
 Sacerdotum pro Concilio Tridentino ad-
 versus Chemnitium. IV. Tractatus
 pro defensione Corporis vivi Christi Do-
 mini realiter in Eucharistia præsentis.
 V. De Aquilone Mystico epistola in
 hæc verba: *Ab Aquilone pandetur omne
 malum*, ubi demonstrat, quod hæc ver-
 ba non pertineant ad Saxoniam, sed
 ad calamitatem Ecclesiae. VI. Exhor-
 tatio ad Hollandos, ut redeant ad Ca-
 tholicam Christi Ecclesiam. VII. Tra-
 ctatus de fugiendis hujus sæculi Idolis
 contra nova Evangelicorum dogmata.
 VIII. Confutatio Confessionis Antver-
 pianæ, necnon apologia ejusdem libri
 Belgice scripta præter alium tractatum
 eodem idiomate editum contra eos, qui
 a carnibus abstinere recusant.

Præterea idem Author nonnulla
 moralia, atque ascetica conscripserat
 opuscula, inter quæ recenseri meren-
 tur. I. Ejus Paraphrasis in Psalmum
 centesimum decimum octavum, nec-
 non alia in septem Psalmos Pœnitentia-
 les. II. Aliæ Paraphrases in primos
 triginta Davidis Psalmos. III. Edidit
 Psalterium vetus a mendis repurgatum,
 & ex Græco, ac hebraico textu illu-
 stratum, quod anno Christi millesimo

Ss 5

quin-

Sæcul. XVI. A C 1588. quingentesimo sexagesimo septimo Antverpiensibus literis excusum prodiit: IV. Scripsit sermonem, & Constitutiones Synodicas. V. Speculum Sacerdotale. VI. Vulgavit Catechismos, & sermones præter orationem de perverfis Clericorum moribus, ac denique plura alia pietatis opuscula, in quibus tamen omnibus facile deprehenditur, quod hic Auctor in Patrum, & Conciliorum lectione versatissimus, non minus antiquitatum, quam Cræci, atque hebraici idiomatis apprime gnarus, necnon sanis Theologicæ, & moralis doctrinæ principiis imbutus fuerit, etiamsi nitido quidem, vehementi tamen, ac nonnihil inflato stylo uteretur.

§. LXXVII.

Patris Ludovici Granatensis Dominicanæ mors.

Pariter hoc anno e vivis excessit Ludovicus ex Ordine sancti Dominici Religiosus, vulgo dictus Granatensis, eo quod Granatæ anno Christi millesimo quingentesimo quarto natus esset ex Patre, qui origine Sariansis erat. Ceterum Ludovicus percurso Studiorum stadio in ædibus Marchionis de Montdejar educabatur, atque animum ad Monasticam solitudinem oppido propensum præseferbat, quocirca sancti Dominici